

Први „џоинт“ у школи

Сваки случај малолетничке наркоманије је посебан

Куда излази и шта се догађа с њиховом ћерком, питали су се родитељи 15-годишње девојчице кад је разредна звала да пита зашто се није недељу дана појавила у школи. Родитељима је тек тада постало сумњиво и то што им ћерка скоро свако друго вече спава код другарице. Истина, кад год су проверавали код другарице, ћерка је била тамо, али ипак...

Сумња родитеља, како се то на крају обично испостави, била је сасвим оправдана. Другарица, коју су познавали, служила је само као покриће, док је „другарица“ код које је ћерка стварно спавала био мушкарац од 40 година, типичног новокомпонованог профила: са скупим колима, вишком новца и слободног времена које је проводио са својом малолетном љубавницом по београдским кафићима и ноћним клубовима.

Детективским услугама ту није био крај. Кад је девојчи-

ца покушала да прекине везу, распомамљени љубавник није хтео да се одрекне атрактивног трофеја, па је почео да је малтретира, прогони, уцењује. Кад је једне ноћи развалио врата и упао у стан, агенти су учинили онолико колико им закон дозвољава: заштитили су девојчицу, а њега су тактички „избацили“ из стана.

Мучне ситуације морале су да се прекину, али пошто рупе у закону просто гарантују слободу кретања оваквој врсти насилника, избезумљени родитељи могли су само на један начин да пресеку трауматичну епизоду тинејџерске фазе своје ћерке: продали су стан, одселили се у други град и почели нови живот.

Поменути случај детаљно је описан само из једног разлога: сувише се често појављује у детективској пракси да би био занемарен као специфичан феномен код млађих генерација.

(Наставак на 11. страни)

ИСТРАЖИВАЊЕ: ДЕТЕКТИВИ МЕЂУ НАМА (3)

Први „џоинт“ у школи

(Наставак са 1. стране)

Што је најужасније, о таквим стварима у нашем друштву се и даље углавном ћути, тако да не чуди што се овакви и слични малолетнички породици решавају у највећој тајности - ангажујући детектива.

Владимир Станковић, власник агенције „Феликс“, често и сам у ову операцију на терену, нагледао се сунуше ужасних сцена да би могао да има још оптимистичан утисак. Живимо у скоро дивљем друштву у коме наркоманија, секте и проституција налазе своје жртве још у основном школама, напомиње Станковић. А кад се родитељ појави у агенцији, углавном већ буде касно.

Малолетнички породици

- Колико смо само пута назвали шприцевице по школским тоалетинама, или имали случајеве да деца несталу из школе, било да их заведу припадници неке секте, било да су девојчице „дегустирале“ за проституцију. Све то може да се диктира, али кад прича дође до директора школе, онда се (у случају заташка. Просто невероватно, као да школе није стало да се деца заштите - каже Станковић.

Детективску помоћ по правилу траже родитељи само за своје дете, али кад су већ на терену, агенти увек „скенирају“ цео разред, наставнички кадар и снимају ситуацију практично у целој школи. Решавајући на десетине случајева ове врсте, детективи су спремни да потишу следећу верују: нема школе у Београду која није под „лапном“ некег наркомандера и нема секте која није покушала да убаци своје људе у професорске редове.

Наркоманија је одавно нашла пут до најмлађих, тако да је савремено већ изворзакан примећује Станковић. Наркомандери имају своје оперативне распоредне по школским зонама, а који су практично вршњаци потенцијалних жртва којима се подмиче и нуди дрога. Све почиње напиво, у крају, на журнама, у школском тоалету или по дискотекима, са првом таблетом у паћу или пушењем марихуане. За годину, две, кад родитељ примети да се нешто чудно догађа с његовим дететом, проблем се већ отргне контролу, па може да се догоди и оно: да се агенти ангажују да чувају неке агенти 15-годишњу девојчицу, уместо да иду на хероину, која се „кочи на суво“ у некој плахиноској кући, док родитељи не сакупе новац да је пошаљу на лечење у Русију.

Сваки случај малолетничке наркоманије је специфичан за себе (иногда и са елементима

ОПРЕМА ЗА ДЕТЕКТИВА

трилера, као кад је један 17-годишњак испленирао своју омицу и тражио 10.000 марака отпуста од родитеља, не би ли дошло до новца за дрогу, али проблем је опште прираде и то је онај излив где детективи могу да помогну. Јер, и кад дођу до важних података, једноставно изостаје сарадња са надлежном (полицијом, директоријом школе, правосудје...) и свака даља истрага се обуставља.

Сумњиви агенти

- Практично сви гледају само своје интересе, по принципу „све знамо, али браће се не мешамо“. И на крају се деси, на пример, да уместо наркомандера или његових оперативца, буду укључени наши агенти због „сумњивих понашања“ - каже Гојко Радичић, заменик директора „Феликса“.

О деловању секти на нашим просторима навели смо је причао и писао последњих година, али, судећи по изкуствима детективских агенција, као да још нико није свестан тежине проблема. Чак, убуџен је Владимир Станковић, секте ће у најгорше време постати много раширенији порок у Србији од наркоманије.

Само у Београду долазе око

50 секти, тврде у агенцији „Бонд“. Осим што су многобројне и разноврсне, једна од највећих препрека јесте што је врло тешко ући у њихов „систем“ и разбити га. Секте су по правилу аутонодне колективне структуре, херметички затворене и неповољне према новим члановима који доброволно приступе или дођу, наводно, по препоруци, тако да једна „undercover“ операција (убацивање детектива у редове секташа) може да траје и више од годину дана. Чак и кад агенти убуџи свог човека, наизглед пошта није сумњиво: чланове секта никад неће заћети да раде нешто чудно, напротив. Или разговарају или читају.

Које су најопасније и најактивније секте на подручју Београда, у детективским агенцијама нису били ради да открију јер се тренутно води неколико истрага. Довољно је, међутим, алармантна чињеница да се за овакве услуге детективима обраћају махом родитељи основца и средњошколца. А како су досадашњи резултати истрага показивали, многи трагови воде и до часова веропауке и грађанских права, уведених у школе фебруара септембра.

- Било би најмање три поста-
вити проследу уређаје у учиони-
цима у којима се прелазу овак-
ви предмети јер има индикација да се
секте и на тај начин уклаче међу
децу - каже Владимир Станковић,
донекле песимиста по овом
питању, бар што се тиче реак-
ције државе. Разије, док су секте
биле тек у зачетку деловања,
показивао је, сећа се, много брже
и оштрије реакције. Сада, када се
много више јавно прича и зна
о томе и кад су секте постале да-
леко опасније, званични органи
преко неких ствари ћути пре-
лазе, тврди Станковић.

Школне блузе

Сарадња са званичним орга-
нима и надлежним институ-
цијама је најпотребнија у сва-
ком овоме, истиче Станковић,
јер то је једини начин да се деца
превентивно заштите, али
и да се системски решавају
мучне породичне трауме, кад
већ дође до њих. За сада так-
вог системског приступа нема,
тако да није ретко да ро-
дителска, кад детектив потврди
облаву, сугерише Станковић.
Овако, девијанте, трају мору,
а кад у школској дворници улази
матрица у „бе-ен-ви“, не би
ли „одвојено“ неко малолетно
„дирче“, сви се као чује. И ни-
коме, као, није јасно како то де-
ловачице већ са 14 или 15 го-
дина олажу проституцију или
улазе у везе са мушкарцима
старијим од својих очева.

Добра превентива, напомиње
први човек „Феликса“, била би
постављање камери у школске
тоалете и ангажовање бар по
два професионална чуvara у
свакој школи који ће осматра-
ти цео терен и поред којих бу-
квално нико неће моћи да уђе
осим настанова, деце и ро-
дитеља.

Правна превентива зависи од
родитеља, истиче Станковић.
Ако не буду сами својој деци
на време објаснили шта их све
вреба вези куће, која је разлика
између секса и проституци-
је, први се секте и какове по-
следике може да има први по-
паљени „двојет“, грешка ће их
стићи оног дана кад буду при-
мислили да се њихово дете
чудно понаша.

- Много је боље да на време
сами сазнају куда се крећу и с
ким се друже њихова деца, не-
го да то ми радимо - препору-
чује агент „07“.

Гордана Кнежевић